44 George Street, Kingston-upon-Hull
17-Grudnia 1838 w Sobotę

Mała dziewczynko Bożenko,

Czy pamiętasz ty jednego małego chłopczyka, którego ja jeszcze nieznam bo teraz chory, ale który ciebie zna i twoje imie pamięta. Ojciec tego chłopczyka jest tutaj razem ze mną, to jest w Hull, nazywa się Pan Thompson. Ten Pan Thompson także ciebie pamięta, i twoje siostre pamięta, bo was obie widział u siebie, i pytał się mnie czy ja was znam. Syn tego Pana Thompson który teraz jest chory powiedział mu że ty się nazywasz Bożena; i kiedy Pan Thompson mówi do mnie o swojim synu, to go nazywa przyjaciel Bożeny. Widzisz, może ty nie wiesz że masz przyjaciela w Hull; piszę więc ci o tem, raz, ażebyś o tem wiedziała; a powtóre, że ci to przyjemność sprawi.

sprawi; a potrzecie, że i mama twoja
będzie kontenta z tego że masz tak
daleko przyjaciół w Anglii. – Byłyście
sobie u Pani Martineau, potem
stamtąd poszłyście tam gdzie Pani
Opie była, a Pani Opie była wtedy
u Pana Thompson – a z Panem
Thompson był ten mały chłopczyk –
i tak poznałyście się z tym chłopcz-
kiem i sam Pan Thompson
poznał was. – Pan Thompson
jest bardzo grzecznym człowiekiem,
brat jego – pułkownik Thompson –
jest członkiem Parlamentu z
Hull; obadwa są Radykalistami
a co jest Radykalista to ci
Tato wytłomaczy

Miasto to gdzie jestem nazywa
się właściwie Kingston-upon-Hull

to jest: miasto Kingston nad rzeką Hull,
ale anglicy przez skrócenie nazywają
je tylko Hull. Gdzie to Hull leży
z geografii wiesz.

Jak ty wyrośniesz duża! (czy
ty wiesz o tem że ty wyrośniesz duża?)
tyle tylko będziesz umiała, ileś się
nauczyła kiedyś mała była. nietylko
my, ale ty sama wiesz, że jesteś teraz
mała; a ja wiem, że uczysz się dużo,
stąd ja miarkuję, że będziesz duża
umiała kiedy wyrośniesz duża: a
powtarzam ci że, kiedy wyrośniesz:
tyle tylko będziesz umiała, ileś
się nauczyła kiedy byłaś mała.
Ja przyjadę niezadługo – i zobaczę
czyś podrosła – ~~ale~~ a jeśliś ty
podrosła będę chciał wiedzieć czyś
się nauczyła dużo: jako piszesz –
jak grasz – jak rysujesz – zgoła
wszystko będę chciał wiedzieć –

but tylko

Jakże ci się twój mały braciszek podoba? On jeszcze nic nie umie tylko krzyczeć. Cesia i ty więcej umiecie od niego. Patrzajcie obie na niego jak on rosnąć będzie, i pomału uczyć się zacznie, – a zobaczycie jak to długo czasu potrzeba nim człowiek wyrośnie i nim nauczy się czego, i zobaczycie potem wiele mama wasza z każdą z was biedy miała nim się czego uczyć zaczęłyście. Dopiero to obaczycie jaka to doskonała rzecz – mieć Rodziców i dobrych.

Ucałujcie wszystki Mamy obiecuje ode mnie – i pocałujcie także ode mnie Zbigniewa. Do Taty pisze osobno.

Lubiszy dobrze uczyć się dziewczyny

Leonard

Do małej dziewczynki
Panny Bożeny Szyrma
10 Duke Street, St James's, London

N.B. 1° Numero pubblico Commissario - 2° Ufficio Atto - 3° Numero progressivo

7 Clements Inn, London
14. Sierpnia 1838 we Wtorek

Do mojich młodych Angielek, Bożenny i Cesi

Niepożegnałyście się ze mną panienki wyjeżdżając z Londynu a ja chciałem mocno pożegnać się z Wami i mocno Was Pacie żeby nie odjeżdżał do Paryża mimo się ze mną nie pożegnacie ale nie wasza w tém wina, niemam co wam wyrzucać. Pytajcie Taty czy to grzecznie, niepożegnać się. I powiedzcie Pacie że panna D'Espagne, (taka dobra panienka, i pięknie wychowana) i Panna Power (wesoła panienka, jak wiecie) obie mają urazę do Taty że się z nimi niepożegnał. A żegnać się trzeba ze wszystkimi kogo albo się mocno kocha albo mocno poważa. Tata mi niedał pożegnać się z Wami. Spodziewam się przeto że mi zaraz list napiszecie, w którym mi powiecie czy dobra miałście podróż, czy dobre was przyjęto w Paryżu, czy nielżkniecie do Anglii — i napiszecie mi wiele innych rzeczy które was spotkały w drodze, albo które się wam bardzo podobały — albo mocno zainteresowały. Teraz ja was pilnuję listownie wzrastajcie, jak dobre polki, w nauce i w serce, trzymajcie się rady starszych mianowicie co robić będziecie i myślcie zawsze o Bliskich —

Wasz przywiązany — Leonard M.